

Frauenchor

Früehlig

Hans Meyer

Hans W. Schneller

Etwas bewegt

Sopr. I, II.

mf

1. De Schlee-dorn blüeht, es isch e Pracht! Lueg nu, meinst du, es
 2. Wo's nu so sum-met i der Luft vo Chä-der ros und
 3. Wo al-les wie-der isch wie neu, ver-gäs-lich und

All

mf

Schnee, Und das isch cho so ü-ber Nacht, kän Mäns
 chli; es Lerch-li wit im Ä-ther-blä-ich freu
 Schnee, da tuet au's Herz en tü-fe Schnul und hät

gseh. Wie häm-mer plan-get uf die Zyt wo al-les wie
 schy. Wo d'Lie-bi chunnt is Män-sche-härz und'sch und glück-
 meh. Es chan gar nüm-me tru-rig si, wänn's all die Blüem-li

grüent; wo d'Bäch-li wie-der ruu-sche tüend und 'sFink-li wie-der
 macht und us me je-de Meit-li-gsicht eim d'Freud ent-gä-ge
 gseht. Wie wär doch 'sLä-be gar so trüeb, wänn's nüd en Früeh-lig

mf *langsam*

singt! Wo d'Bäch-li wie-der ruu-sche tüend und 'sFink-li wie-der
 lacht! Und us me je-de Meit-li-gsicht eim d'Freud ent-gä-ge
 gäb! Wie wär doch 'sLä-be gar so trüeb, wänn's nüd en Früeh-lig

Jodel

jo-lo-ju-lü-u-o-ho-jo-
 Ho-li-o ho-li-o ho-li-

Ha-li-o ha-li-o
 Lü-u-o-lü-ju-hu-o jo-lo-ju-lü-

o-li-o-ho-li-o-ho Ho-li-o ho-li-
 ha-o ha-li-a-o ha-li-o
 u-o-ho u-lü-ju-o-lü-u-hu-o-ho-u-hu.

o und 'sFink-li wie-der singt!
 eim d'Freud ent-gä-ge lacht!
 ha-li-o wänn's nüd en Früeh-lig gäb!

